

Gündüz Şirin

- şiirler -

Yayın Tarihi:

23.4.2007

Yayınlayan:

antoloji.com.tr Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine antoloji.com.tr tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda antoloji.com.tr hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Adam

Binmiş omuzlarına hayatın yükü,
Ne yapacağını şaşırılmış adam
Derdini kimseye anlatamıyor
Köşe başlarında ağlıyor adam

Çareyi kaçmakta bulmuş,herkesten
Korkar hale gelmiş tebessümlerden
Hesap ta sorulmuş her nefesinden
Yalnızlar rıhtımında yürüyor adam

Yakın gördükleri; olmuş yabancı
Deva oldukları; olmuş davacı
Yine darbe yemiş bilmem kaçınıcı
Hayattan davacı oluyor adam

Virane bir evde yek başına duruyor
Unutulmuş anılar yüreğine vuruyor
Adam gözü yaşlı,için için ağlıyor
Kimseden şefkat görmüyor adam

Gündüz Şirin

Aşkı aradım dün gece

Aşkı aradım dün gece!

Kimsesiz kaldırımları hasretle adımladım.Meçhul bir köşeden dönüp,öylece kaldım bir otobüs durağında.Zaman umarsızca akıp giderken gözlerimin önünden; ben otuzdört plakalı bir otobüsten inişini bekledim.

Nafile.....

Aşkı aradım dün gece!

Yağmur şiddetle döverken çamura belenmiş kaldırımları ve inilti yükselirken semaya,ben de kaldırıp ellerimi seni diledim,yalnızca çıkıp gelmeni.

Bir aşk yolcusuydum ben,aşk uğruna yol alıyordum gecenin bağrına; sonumun nereye varacağını bilmeden.

Aşkı aradım dün gece!

Gözlerime demir attı yorgunluk,yüreğimi yıkıyor hasretin,bedenime pranga vurdu yollar,Sevda yolunda tutsak etti beni kıvrım kıvrım akan kaldırımlar.

Aşkı aradım dün gece!

Sahilde adım adım seni arıyorum.İskelede balık tutuyor insanlar,Ben bakışlarımı fırlatıyorum denize,Belki rastgelir de yakalyıveririm seni diye...

Ve nihayetinde gün ağarırken; ellerim boş,gözlerim boş,bakışlarım vurgun yarası yemişçesine bitkin,biçaresizlikle harmanlanan tenim ile aşkı aradım ama bulamadım nafile.....

Gündüz Şirin

Geç Olmadan

Yine uzaklara yol alıyorsun
İçimdeki yarasın,kanıyorsun
Bense buralarda suskun ve mahsun
Geç olmadan geri dönüver yarım

Hatırlasana o mutlu günleri
Ağlatmasana seven göleri
Neyleyim ben sensiz bu şehri
Geç olmadan geri dönüver yarım

Bir köşeye mahkum ettim kendimi
Yalnızlığa,acıya sattım kendimi
Toprak kollarına almadan beni
Geç olmadan geri dönüver yarım

Gündüz Şirin

Sen olmayınca

Kardelen neden delse karları?
Laleler donatsın neden kırları?
Çiçekler kaplasın neden dalları?
Ümidun sonunda sen olmayınca

Varsın çamur olsun o pak sokaklar
Varsın mutluluklar yaya kalsınlar
Dağlasın tenimi donuk bakışlar
Olur mu umrumda sen olmayınca?

Selamlar söylensin dursun her yerde
Sevdalar yeşersin renk renk gözlerde
Taç edilsin aşklar süslü sözlerde
Var mı bir anlamı, sen olmayınca?

Zaman denen yolcu usulca akar
Her nefes ardına vedalar katar
Kederli yolculuk toprakta biter
Virandır bu yürek, sen olmayınca

Gündüz Şirin

Son Defa

'Gelme' dedin diye gelmem yanına
'Yaklaşma' dedin ya yaklaşmam sana
'Gülme' dedin diye gülmem de sana
Ama bana bir gül hadi sondefa

Senden ayrı kalmak zor olacak amma
Artık kadermiş bu katlanmam gerek
Seven kalp görmezse unuttur sanma
Gitmeden göreyim seni son defa

Çok mu zor geliyor'seviyorum' demek
Şöyle içten gülmek acaba zor mu?
Zor olmasa gerek seveni sevmek
'Seni seviyorum' de hadi son defa

Senden ırak yerler bana bir zindan
Olamaz sevgisiz,asla bir insan
Gönlün feryadını duyuyorsan
'Duydum seni' de ki gülsün son defa

21/05/1998

Gündüz Şirin

Sürgün

Yüreğim burda değil; sürgün olmuş bir yere
Hapsedilmiş kimsenin bilmediği ellere
Kapamışlar gözümü,görmeyeyim diye
Hayattayım ama tutsağım,sürülmüşüm bir kere

Kuşları,çiçekleri,dağları göremiyorum
Kaç nefes tükettim ömürden bilmiyorum
Yalnızım,biçareyim bir şey diyemiyorum
Hapsoldüğüm zindanda eriyor bitiyorum

Rüzgar cimrilik yapıp esmiyor pencereden
Koca bir alev olmuş; çıkar hasret sinemden
Ben; benim,sıradışıyım kimse anlamaz beni
Yokluk dolu hayatı yaşıyorum hücremde

Kör karanlık bir zindan; gözün bir anlamı yok
Sert bir toprak yatağım; üstümde yorganım yok
Şimdi ne hallerdeyim; bilmiyorum aynam yok
Mutluluğu unuttum; gülmek yok,eğlenmek yok

Elveda sırdaşım,elimdeki son kağıt.....

Gündüz Şirin

Vefasız

Elleri,kollarım,gözlerim sensiz
Kalbim yalnız kalmış artık kimsesiz
Uykularım olmuş şimdi hayalsiz
Nasıl yaşarım ben sen yokken sensiz

Kalbim sensizliğe isyan ediyor
Gözlerimden yaş değil hasret akıyor
Düşamnlarım halime bakıp gülüyor
Duvarlar derdime ortak oluyor

Şefkatiyle rüzgar okşuyor beni
Teselli ediyor kırık kalbimi
Nasıl unutayım o terk edeni
Oyar bitirir ancak benim derdimi

Bedenim yorgun düştü uyuyorum ben
Hayalimde ararım neredesin sen
Karşıma çıkıp ta burdayım desen
Dünya benim olurdu bir bilebilsen

Uyandım uykudan yine yalnızım
Kalbimi yıpratır dinmeyen sızım
Allahım niye ben böyle bahtsızım
Dön artı geriye dön vefasızım

Gündüz Şirin